

A szárdiszi, filedelfiai és laodiceai levél

Szárdisz 3,1-6

A levél komoly üzenetet, erős bátorítást tartalmaz. Még nem veszett el minden, hisz tovább az olvasható: *tartsd meg* (továbbra is), ami nálad van! E bátorító szavakból is kicsendül, hogy még van remény, van lehetőség a megtérésre, és a kapott égi kincsek hasznosítására. Feltétel: az elnyert világosság megtartása.

Elmegyek, mint tolvaj. Először is a Jézus második eljövetelére kell gondolni. (Mát 24:43). Ám a figyelmeztetés vonatkozik egy esetleges előbbi meglátogatásra is. Bármelyik eljövetel váratlanul éri azokat, akik nem készültek rá, elmulasztották a megtérést.

Van egy kevés neved. Azaz van néhány személy, aki nem fertőztette meg ruháit. A ruha megfertőztetése az erkölcsi tisztaság elvesztése. Az egyház általános képe a halott benyomását kelti, ám mégsem mindenki halott. Bár kevesen, de vannak, akikben él az igaz hit. Lehet olyanokat találni, akik nem hajtottak térdet a hamis istenek előtt. Általában névtelenek. A reformáció ügyének azonban vannak a különböző országokban ismert képviselője: *Németországban Luther Márton, Melancthon Fülöp és Spelation, Angliában: John Wicliff, aki előfutára a később kibontakozó reformációnak. Tyndale és Latimer, majd Barnes és Cranmer, Bunyan és Baxter, Flavel és Alleine reformátorok, majd követők Whitefield és a Wesley testvérek, Ausztriában Speratus Pál, Dániában Tausen János, Franciaországban Farel Vilmos és Coligny Hollandiában Menno Simons, Egmont és Horn grófok, Skóciában Knox János, Svájcban Ulrich Zwingli, Kálvin János, Svédországban a Olaf és Laurentius Petri és Andeerson. Magyarországon az első reformátorok Nádasdi Tamás, Perényi Péter és Preisener Tamás voltak, majd Batizi András, Dévai Bíró Mátyás, Huszár Gál, Ozorai Imre, Szegedi Kis István, Szilveszter János, és Sztárai Mihály.*

A lelki harc győzteseinek rendkívüli ígérek szólnak. „*Aki győz, fehér ruhákba öltözik, annak nevét nem törölöm ki az élet könyvéből.*” Az ígéret valóságának a bizonyosságát jelzi, hogy ismételen jelenik meg a fehér ruha.

Az Üdvözítő fokozza az ígéret erejét. „*Fehérben fognak velem járni, mert méltók arra.*” Az erkölcsi bukás ellentéte a jelképes fehér ruha. A vele való járás jutalma az erkölcsi tisztaságnak, a földi életben való Vele járásnak. A fehér ruha nem a saját igazságuk, hanem azért bírják, mert „*megmosattak, megfehérítették és megszenteltettek, megigazítottak* (1Kor 6:11) *a Jézus Krisztus vérében*” (1Ján 1:7). Így nyerték el a Krisztus igazságát, az istenfiúság méltóságát. Ebbe a helyzetbe senki sem jut a maga érdemei miatt. Krisztus adja. Lehajol, felemeli a „port” és a maga méltóságában részesíti. Az apostol biztat: „*Kérjétek, hogy méltókká tétessetek*” (Luk 21:36). Maga pedig imádkozik, hogy „*míg másoknak prédikálok, magam méltatlanná ne legyek*” (1Kor 9:27). Krisztus *Vallást tesz angyalai előtt* (Mát 10:32), azaz bizonyítja, hogy ő odaadó, hűséges keresztény volt.

Filadelfia 3,7-13

A kor hűségesei ígérek kapnak buzgó lélekmentő munkájukkal kapcsolatban, hogy már itt az életben meglátják munkájuk eredményét. „*Én adok a Sátán zsinagógájából, és azt művelem, hogy eljöjjenek és leboruljanak lábaid előtt.*” (Jel 3:9). A kijelentés arra utal, hogy lesznek majd a kor zsidói közül is megtérők. Lásd 1Kor 14:2,4,5. A tagság ilyen mérvű növekedése származhat a „*nyitott ajtó*” nyomán. Volt eset, hogy megtértek még maguk az üldözők is. Amiként az idegenek odajárultak a régi Izraelhez, hogy Istenről tudomást szerezzenek, azonképpen a nem keresztényeknek is világosságra kell jönniük, hogy megtalálják és elfogadják az üdvösséget.

Az ígérek sora biztatást is tartalmaz minden hithű küzdő számára: „*Én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején.*” Mivel megtartottad az én beszédemet. Isten Igéje az Ő akaratának kifejezője. Ezt kinyilvánította a természetben, prófétái és apostolai útján a Szentlélek közvetlen befolyása révén és legfőképpen Fia, Jézus Krisztus által személyesen.

A mennyei életre vonatkozó ígérekkel folytatja. A győzteseket *Oszloppá teszi Isten templomában.* A jelképes oszlop részét képezi a jelképes templomnak. A templom kifejezés az épület belső szentélyét és a Szentek szentjét jelenti. Ennek értelmében az ígéret szerint a győzők igen fontos szerepet töltenek be Isten színe előtt a végtelen időközön át. *Istenemnek és Krisztusnak a nevét viselik* majd, és *Isten városának* lesznek a polgárai, joguk lesz a mennyei Jeruzsálemben tartózkodni.

A hívó mindezt ajándékképpen, ingyen, kegyelemből kapja. A győzelem csak Krisztus által lehetséges. Isten emberré lett, hogy az ember visszanyerje az elvesztett isteni képmást. Ez azt is jelenti, hogy az Ő tulajdonává lettünk. Tit 2:14.

Laodicea 3,14-22

A Laodiceának szóló üzenetnek kétségkívül való igaznak és hűnek kell lennie. Az isteni megállapítás tökéletesen igaz, szemben a gyülekezet önmagáról alkotott (képzelt) véleményével. Az Ámen jelentése: igaz, igazság, úgy van, úgy legyen, bizonyos, vagyis amit nem lehet megváltoztatni.

Az Ő (Jézus) kezében van az ítélt és az üdvösség. Az Ő ítélete Ámen, fellebbezhetetlen. A mi életünk felett is Ő mond „áment”. A kijelentés arról is tájékoztat, hogy Krisztus örökké létező.

Míg az eddigiekben az elismerés és a dicséret szavai fejezték be a levelet, a laodiceai levél egész hangvétele panaszos. A kor egyházában nem sok dicséretes dolgot találni. A kereszténység lelki állapotát a hitbeli langyosság melegség jellemzi

A *lágymeleg* szimbolikus kifejezés igen sokatmondó lehetett a laodiceai hívők számára. A lágymeleg keresztények elfelejtették a győzedelmes lelki élet felé törekvés állandó fontosságát. Formaságokat megtartottak, de a lelki képességeket, egyre eltompulni hagyták. A hit A lágymeleg keresztény élete a halál illatát árasztja mások felé.

Bárcsak lennél hideg, vagy hév. Mindkét eset jó. Érthető, hogy ha az egyház hévséges és buzgó, azaz forró lenne, Isten értékelné. A kijelentés viszont azt mondja, hogy ha hideg lenne, akkor is jó lenne, a baj az, hogy lágymeleg, és ezért következik be, hogy Krisztus kiveti a szájából. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a „hideg” az Isten nélküli világ jellemzője. A „hideg” jellemzővel illetett keresztények azok, akik megtéretlenségük tudatában vannak és vágyakoznak a megtérés után (Mát 5:3; Róma 7, 18,24).

A kor kereszténysége nem képviseli híven Krisztust. Ehelyett önelégülten dicsekszik: *Gazdag vagyok, semmire nincs szükségem!* A látszat szerint ez a gyülekezet nem igen szenvedett az üldöztetések miatt. A földi gazdagság és jó mód odavezetett, hogy lelki önteltek lettek. Korunk embere büszke fejlődésére, kultúrájára, műveire, rangjára gazdagságára. Magában véve a gazdagság még nem bűn. Ha azonban a vagyon önteltségre és büszkeségre csábítja az embert, nagy veszély. Ellene csak egyetlen védelem létezik, az alázat. Az Úr Jézus a lelki szegényekről mondja, hogy boldogok. Az egyháznak kinyilatkoztatott igazság birtoklása és a rábízott lelki kincsek elbizakodottá tehetik a kor kereszténységét.

A Mester kijelenti: „*Tudom a te dolgaidat*”, és lerántja a leplet felfedve a kor egyházának valódi állapotát. Hiába mondja a gyülekezet, nincs szükségem tanításra, tanácsra, segítségre, mert a valóságban *nyomorult, nyavalyás, szegény, vak és mezítelen*. Minden jel arra vall, hogy a kor egyháza reménytelen helyzetben van. A betegség is baj, de ha ember nem tudja, hogy beteg, az még nagyobb baj.

A bajok sokaságát csak tetézi, hogy a gyülekezet nem látja, nem tudja felmérni valós helyzetét.

A hű tanúbizonyság arról szól, hogy egyháza eltávolodott az igazságtól, Isten nélkül él, állapotát azonban a vallásosság köpenyével igyekszik takarni. Tagjainál „*Meg van a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét*” (2Tim 3:5). Ebben a helyzetben az egyetlen remény, ha rá tud döbbszenni valós állapotára, felismerve, hogy a hű tanúbizonyság róla szól és elfogadja az isteni tanácsot és felajánlott segítséget.

Győr, 2014. január 28.